

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

พ.ศ. ๒๕๒๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ให้เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การแก้ไขเพิ่มเติมประเภทความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในข้อ ๒ แห่งสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คึกฤทธิ์พันธุ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทย และประเทศฟิลิปปินส์ ได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุญาตการให้เป็นไปตามสนธิสัญญา ฯ ดังกล่าว ประกอบกับโดยที่สนธิสัญญาดังกล่าว อาจมีการตกลงในระดับ รัฐบาลเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมประเภทความผิดที่ระบุไว้ให้ผู้กระทำผิด ฯ ล ฯ อาจถูกส่งตัวข้ามแดนได้ ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมนี้เป็นเรื่องในรายละเอียด สมควร บัญญัติใหม่ผลใช้บังคับได้เมื่อประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องตรา เป็นพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

(คำแปล)

สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่ง
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และ รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ด้วยความปรารถนาที่จะทำให้ความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งสอง
ในการปราบปรามอาชญากรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ และส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
ทั้งสองในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ตกลงที่จะส่งให้แก่กันและกันภายใต้พฤติการณ์และเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ใน
สนธิสัญญาฯ ซึ่งต่อบุคคลที่พบในดินแดนของตน ซึ่งกำลังถูกกล่าวหา
หรือถูกดำเนินคดี ถูกตัดสินว่ามีความผิด หรือถูกพิพากษาลงโทษใน
ความผิดใดความผิดหนึ่งในข้อ ๒ ของสนธิสัญญาฯ ซึ่งได้กระทำใน
ดินแดนของอีกฝ่ายหนึ่งหรือนอกดินแดนนั้นภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ใน
ข้อ ๔

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

ข้อ ๒

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

๑. บุคคลที่จะถูกส่งตัวได้ตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้คือ บุคคลที่กำลังถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดี ถูกตัดสินว่ามีความผิดหรือถูกพิพากษาลงโทษในความผิดใดความผิดหนึ่งดังต่อไปนี้ และความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษตามกฎหมายของภาคทั้งสองฝ่ายซึ่งอาจเป็นโทษประหารชีวิต หรือจำคุก หรือทำให้ปราศจากเสรีภาพเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี

- ก) ฆ่าหรือทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
- ข) ข่มขืนกระทำชำเรา กระทำอนาจาร กระทำการทางเพศที่ผิดกฎหมายกับหรือต่อผู้เยาว์ภายในอายุที่กำหนดไว้ในกฎหมายอาญาของภาคทั้งสองฝ่าย
- ค) ลักพาตัว
- ง) ทำร้ายร่างกาย
- จ) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือโดยพลการ
- ฉ) เอาคนลงเป็นทาส และความผิดอื่นในทำนองเดียวกัน
- ช) ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์
- ซ) ยักยอก ฉ้อโกง หลอกลวง
- ฅ) กรรโชก ข่มขู่ รัศเอาทรัพย์
- ญ) ให้สินบนและนอกราชฎีบังหลวง

- ฎ) แก้ไขเอกสารโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เบิกความเท็จ แสดง
ทำและใช้พยานหลักฐานอันเป็นเท็จ
- ฏ) ปลอมเอกสาร ปลอมเงินตรา และความผิดที่เกี่ยวข้อง
- จ) นำสินค้าเข้าหรือออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ชอบด้วย
กฎหมาย
- ช) วางเพลิง ทำลายหรือทำให้ทรัพย์สินเสียหายโดยเจตนาหรือ
โดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- ฉ) ยึดอากาศยาน กระทบการอันเป็นโจรสลัด ก่อการจลาจล
ในเรือ
- ณ) ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยาอันตรายหรือ
ต้องห้าม หรือวัตถุเคมีต้องห้าม
- ด) ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน วัตถุระเบิดหรือ
เครื่องมือในการวางเพลิง

๒. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้กระทำได้สำหรับการร่วมกระทำ
ความผิดใด ๆ ที่ระบุไว้ในข้อนี้ทั้งในฐานะตัวการหรือผู้สนับสนุนและผู้
สมคบ รวมทั้งการพยายามหรือวางแผนกระทำความผิดใดที่กล่าวไว้ข้าง
ต้น ถ้าการร่วมกระทำ การพยายามหรือวางแผนเหล่านั้นเป็นความผิด
ที่มิโทษตามกฎหมายของภาคทั้งสองฝ่ายโดยการจำคุกหรือทำให้ปราศจาก
เสรีภาพเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี

๓. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจกระทำได้โดยดุลยพินิจของภาคฝ่าย
ที่ได้รับการร้องขอในความผิดอันใดที่อาจส่งตัวให้กันได้ตามกฎหมายขอ
ภาคทั้งสองฝ่ายด้วย

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

๔. ถ้ามีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดใดที่รวมอยู่ในวรรค ๑, ๒ และ ๓ ของข้อนี้และความผิดนั้นมิใช่ตามกฎหมายของภาคทั้งสองฝ่ายโดยการจำคุกหรือทำให้ปราศจากเสรีภาพเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดนั้นจะเป็นไปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญา ไม่ว่ากฎหมายของภาคทั้งสองฝ่ายจะจัดประเภทความผิดนั้นไว้ในความผิดประเภทเดียวกัน หรือเรียกชื่อความผิดเหมือนกันหรือไม่ก็ตาม หากองค์ประกอบของความผิดนั้นตรงกับองค์ประกอบของความผิดฐานหนึ่งหรือมากกว่าที่กล่าวไว้ในข้อนี้ตามกฎหมายของภาคทั้งสองฝ่าย

ข้อ ๓

สถานที่ที่กระทำความผิด

ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดนสำหรับความผิดซึ่งตามกฎหมายของตนถือว่ากระทำทั้งหมดหรือบางส่วนในอาณาเขตของตน หรือ ณ สถานที่ซึ่งถือว่าเป็นอาณาเขตของตน

ข้อ ๔

อาณาเขตที่สนธิสัญญาใช้

๑. ในสนธิสัญญา การอ้างถึงอาณาเขตของภาคหนึ่งหมายถึงการอ้างถึงอาณาเขตทั้งหมดภายใต้เขตอำนาจของภาคฝ่ายนั้น และหมายถึงเรือ อากาศยานที่จดทะเบียนในภาคฝ่ายนั้น ถ้าในขณะที่กระทำผิด

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๑

อากาศยานนั้นกำลังบินอยู่หรือเรื่อนั้นอยู่ในทะเลหลวง เพื่อวัตถุประสงค์แห่งสนธิสัญญาฯ ให้ถือว่าอากาศยานกำลังบินอยู่นับตั้งแต่ขณะที่ประตูภายนอกทั้งหมดของอากาศยานปิดหลังจากผู้โดยสารขึ้นเครื่องจนกระทั่งขณะที่ประตูบานใดเปิดออกเพื่อผู้โดยสารลงจากเครื่อง

๒. เมื่อความผิดซึ่งถูกร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้กระทำนอกอาณาเขตของภาคฝ่ายที่ร้องขอ ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอมีอำนาจอนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ถ้ากฎหมายของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอบัญญัติการลงโทษความผิดที่ได้กระทำในพฤติการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

๓. การกำหนดอาณาเขตของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งชาติของตน

ข้อ ๕

ความผิดทางการเมือง

๑. จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าความผิดที่ได้รับการร้องขอในภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง

๒. ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นว่าคดีใดเป็นความผิดทางการเมืองหรือไม่ ให้คำวินิจฉัยของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอเป็นเด็ดขาด

๓. การปลงชีวิตหรือพยายามปลงชีวิตประมุขแห่งรัฐหรือผู้รักษาทนประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้าคณะรัฐบาลของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว มิให้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง ตามความมุ่งประสงค์แห่งสนธิสัญญาฯ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

ข้อ ๖

การส่งคนชาติข้ามแดน

๑. ภาคีแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะปฏิเสธการส่งคนชาติของตนข้ามแดน
๒. ถ้าภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ ไม่ส่งคนชาติของตนข้ามแดน ภาคีฝ่ายนั้นจะต้องเสนอคดีนั้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามคำร้องขอของภาคีฝ่ายที่ร้องขอเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ภาคีฝ่ายที่ร้องขอจะต้องส่งสำนวน ข้อสนเทศ และพยานเอกสารหรือพยานวัตถุที่เกี่ยวกับความผิดนั้นให้แก่ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ
๓. แม้จะมีวรรค ๒ ของข้อนี้ ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อดำเนินคดี ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นไม่มีอำนาจในคดีนั้น

ข้อ ๗

ข้อยกเว้นของข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

- จะไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรณีต่อไปนี้
- ก) เมื่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้ถูกพิจารณาคดีและได้มีคำพิพากษาให้ปล่อยตัว หรือได้รับโทษในดินแดนของรัฐที่สามสำหรับความผิดที่ได้รับการร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว
 - ข) เมื่อการฟ้องคดีหรือการบังคับโทษสำหรับความผิดนั้นต้องห้ามโดยอายุความหรือขาดอายุความตามกฎหมายของภาคีฝ่ายที่ร้องขอ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

ก) เมื่อความผิดนั้นเป็นการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับทางทหาร
ที่มีโทษความผิดตามกฎหมายอาญาทั่วไป

ข้อ ๘

การไม่ลงโทษซ้ำ

จะไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรณีต่อไปนี้

ก) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคฝ่ายที่ ได้รับการร้องขอ ได้มีคำ
พิพากษาถึงที่สุดแล้วต่อบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวเกี่ยวกับความผิดซึ่งได้รับ
การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข) ถ้าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกดำเนินคดีหรือถูกฟ้องคดีแล้ว
หรือถูกพิจารณาคดีและได้รับการพิพากษาให้ปล่อยตัว หรือถูกลงโทษ
ตามคำพิพากษาแล้วโดยภาคฝ่ายที่ ได้รับการร้องขอสำหรับความผิดที่มีการ
ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๙

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

บุคคลผู้ถูกส่งตัวข้ามแดนจะไม่ถูกฟ้องคดี ถูกพิพากษาลงโทษ
หรือถูกควบคุมหรือขังสำหรับความผิดใด ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนการส่งตัว
บุคคลนั้น นอกเหนือจากความผิดที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกส่งข้ามแดน
เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

ก) เมื่อภาคฝ่ายที่ ได้รับการร้องขอซึ่งได้ส่งตัวบุคคลนั้นยินยอม
คำร้องขอให้ให้ความยินยอมจะต้องส่งให้ภาคฝ่ายที่ ได้รับการร้องขอพร้อม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

เอกสารที่ระบุไว้ในข้อ ๑๖ ในกรณีที่ความผิดที่ขอให้ให้ความยินยอม เป็นความผิดที่จะต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามบทบัญญัติของข้อ ๒ แห่ง ระเบียบแล้ว จะต้องให้ความยินยอมเสมอ

ข) เมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสจะออกจากอาณาเขตของภาคที่ถูกส่งตัว แต่มิได้ออกไปภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัวเด็ดขาด ไว้ หรือได้กลับมาในอาณาเขตนั้นอีกภายหลังที่ได้ออกไปแล้ว

ข้อ ๑๐

การจับกุมชั่วคราว

๑. ในกรณีเร่งด่วนเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการของภาคฝ่ายที่ร้องขออาจ ขอให้จับกุมบุคคลที่ต้องการตัวไว้ชั่วคราว เจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการของ ภาคที่ได้รับการร้องขอจะวินิจฉัยเรื่องนั้นตามกฎหมายของตน

๒. ในคำร้องขอให้จับกุมชั่วคราวจะต้องแจ้งว่ามีเอกสารที่ระบุไว้ ข้อ ๑๖ อยู่แล้ว และประสงค์จะส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน เรื่องขอจะต้องแจ้งด้วยว่าความผิดใดที่จะขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความผิดเช่นว่านั้นได้เกิดขึ้นเมื่อใดและที่ใด พร้อมทั้งแจ้งรูปพรรณสัณฐานบุคคลที่ต้องการตัวเท่าที่จะทำได้

๓. คำร้องขอให้จับกุมชั่วคราวนั้น ในประเทศไทย จะต้องส่งให้ ปรึกษารัฐมนตรี และในประเทศฟิลิปปินส์ จะต้องส่งให้สำนักงาน สอบสวนแห่งชาติ โดยจะส่งผ่านทางทูตหรือส่งโดยตรงทางไปรษณีย์ หรือโทรเลขหรือโดยผ่านทางองค์การตำรวจสากล (อินเตอร์โพล) ก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๐

๔. ภาคฝ่ายที่ร้องขอ จะต้องได้รับแจ้งผลของการร้องขอ โดย:
ชักช้า

๕. การจับกุมชั่วคราวอาจสิ้นสุดลงถ้าภายในระยะเวลา ๒๐ วัน
หลังการจับกุมภาคฝ่ายที่ได้รับคำร้องขอมิได้รับคำร้องขอ ให้ส่งผู้ร้าย
ข้ามแดนและเอกสารที่ระบุไว้ในข้อ ๑๖

๖. การปล่อยตัวจากการจับกุมชั่วคราวจะไม่กระทบกระเทือนต่อ
การจับกุมใหม่และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้าย
ข้ามแดนในภายหลัง

ข้อ ๑๑

การส่งตัวบุคคลที่จะส่งข้ามแดน

๑. ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอต้องแจ้งโดยผ่านทางทูตให้ภาค
ฝ่ายที่ร้องขอทราบการวินิจฉัยของตนเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๒. การปฏิเสธคำร้องขอใด ๆ ต้องให้เหตุผลประกอบด้วย

๓. ถ้าคำร้องขอได้รับความเห็นชอบ ภาคฝ่ายที่ร้องขอจะได้รับ
แจ้งให้ทราบถึงสถานที่และวันส่งตัว ตลอดจนระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกขอ
ให้ส่งตัวได้ถูกคุมขังเพื่อการส่งตัวด้วย

๔. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๕ ของข้อนี้ ถ้าบุคคลซึ่ง
ถูกขอให้ส่งตัวมิได้ถูกรับเอาตัวไปในวันนัดหมาย บุคคลนั้นอาจได้รับการ
ปล่อยตัวหลังจากพ้นกำหนด ๑๕ วัน และไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะต้องไม่
รับการปล่อยตัวหลังจากพ้นกำหนด ๓๐ วัน และภาคฝ่ายที่ได้รับการ
ร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลผู้นั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันนั้นได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๑

๕. ถ้าโดยพฤติการณ์นอกเหนือการควบคุมทำให้ภาคฝ่ายหนึ่งไม่
เจส่งตัวหรือรับตัวบุคคลที่จะส่งข้ามแดนได้ ภาคฝ่ายนั้นจะต้องแจ้งให้
อีกฝ่ายหนึ่งทราบ ภาคทั้งสองฝ่ายจะต้องตกลงกันในเรื่องวันส่งตัว
ผู้ใหม่ และให้ใช้บทบัญญัติวรรค ๔ ของข้อนี้บังคับ

ข้อ ๑๒

การเลื่อนการส่งตัว

ภายหลังจากที่ได้วินิจฉัยคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว ภาค
เขตที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อนการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว เพื่อ
เน้นคดีต่อบุคคลนั้นโดยภาคฝ่ายนั้นสำหรับความผิดนอกเหนือจากความ
ซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนก็ได้ หรือ ถ้าบุคคลนั้นถูก
จากศาลโทษในความผิดนั้นแล้ว เพื่อให้บุคคลนั้นรับโทษในอาณาเขต
ของภาคฝ่ายนั้น

ข้อ ๑๓

การส่งมอบทรัพย์สิน

๑. เท่าที่กฎหมายของตนอนุญาตไว้และเมื่อได้รับการร้องขอจาก
ภาคฝ่ายที่ร้องขอภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอต้องยึดและส่งมอบทรัพย์สิน

ก) ซึ่งอาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ

ข) ซึ่งได้มาโดยผลของการกระทำความผิดและพบว่าอยู่ใน

ามครอบครองของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวขณะที่ถูกจับกุมหรือค้นพบ
ภายหลัง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒

๒. ทรัพย์สินที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ต้องส่งมอบ ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่ตกลงกันไว้ได้เนื่องจากบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวตายหรือหลบหนีไป

๓. เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึดหรือถูกริบในอาณาเขตของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอในคดีอาญาซึ่งกำลังดำเนินอยู่ ภาคฝ่ายนี้อาจยึดทรัพย์สินนั้นไว้เป็นการชั่วคราว หรือส่งมอบให้ภาคอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าจะส่งทรัพย์สินนั้นคืน

๔. สิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอหรือรัฐอื่นใด อาจได้มานั้นจะต้องได้รับความคุ้มครอง ในกรณีที่ทรัพย์สินดังกล่าวนั้นมอยู่ จะต้องคืนทรัพย์สินนั้นโดยไม่มีค่าภาระใด ๆ ให้แก่ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการพิจารณาคดี

ข้อ ๑๔

วิธีพิจารณา

วิธีพิจารณาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการจับกุมชั่วคราวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งข้ามแดนให้เป็นไปตามกฎหมายของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอเพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๑๕

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอาณาเขตของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอโดยเหตุแห่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ให้ภาคฝ่ายนั้นเป็นผู้ออก

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

ข้อ ๑๖

คำร้องขอและเอกสารสนับสนุน

๑. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรและในประเทศไทย จะต้องส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และในประเทศฟิลิปปินส์จะต้องส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยผ่านกงการทูต

๒. คำร้องขอจะต้องสนับสนุนโดย

ก) ต้นฉบับคำพิพากษาหรือสำเนาที่มีการรับรองซึ่งใช้บังคับคดีทันที หรือของหมายจับหรือคำสั่งอื่นซึ่งมีผลบังคับเช่นเดียวกันและได้ออกตามวิธีการที่วางไว้ในกฎหมายของภาคฝ่ายที่ร้องขอ

ข) คำแถลงเกี่ยวกับความผิดที่ได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งระบุเวลาและสถานที่ที่ความผิดเกิดขึ้น ลักษณะตามกฎหมายของความผิดและอ้างบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องไว้ให้แน่นอนเท่าที่จะทำได้

ค) สำเนาตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือเมื่อไม่อาจทำได้อาแถลงเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและรูปพรรณสัณฐานแน่นอนเท่าที่จะทำได้ของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว พร้อมทั้งข้อสันนิษฐานใดซึ่งจะช่วยให้รู้จักตัวละสัญชาติของบุคคลนั้นด้วย

๓. เอกสารที่จะให้ในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๑๗

คำร้องขอช้อน

ภาคซึ่งได้รับคำร้องขอให้ส่งบุคคลคนเดียวกันข้ามแดนสองคำร้อง
ขอหรือมากกว่านั้น ไม่ว่าจะเพื่อความผิดเดียวกันหรือความผิดที่ต่างกัน
จะวินิจฉัยว่าจะส่งตัวบุคคลที่ถูกร้องขอนั้นให้แก่รัฐที่ร้องขอหรือไม่ โดย
คำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเป็นไปได้ของ
การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอีกต่อหนึ่งระหว่างรัฐที่ร้องขอเหล่านั้น ความหนักเบา
ของความผิดแต่ละความผิด สถานที่ที่ได้กระทำความผิด สัญชาติของ
บุคคลที่ถูกร้องขอ วันที่ได้รับคำร้องขอและบทบัญญัติของความตกลง
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ระหว่างภาคฝ่ายนั้นกับรัฐที่ร้องขออื่น ๆ

ข้อ ๑๘

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างภาคทั้งสองฝ่ายอันเกิดขึ้นจากการตีความ
หรือการดำเนินการให้เป็นไปตามสนธิสัญญา จะต้องระงับโดยสันติด้วย
การปรึกษาหารือหรือการเจรจา

ข้อ ๑๙

การเริ่มใช้บังคับ

สนธิสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

ข้อ ๒๐

การบอกเลิก

ภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจบอกเลิกสนธิสัญญา^๕ในเวลาใดก็ได้ โดย
การแจ้งล่วงหน้าหกเดือนถึงเจตนาที่จะบอกเลิกไปยังภาคอีกฝ่ายหนึ่ง การ
บอกเลิกสนธิสัญญาดังกล่าว จะไม่เป็นการเสื่อมเสียแก่การดำเนินคดีใด ๆ
ซึ่งได้เริ่มไปแล้วก่อนวันแจ้งนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การ^๕นี้ ผู้ลงนามข้างท้าย^๕นี้ได้รับมอบอำนาจโดย
ถูกต้องจากรัฐบาลของตนแต่ละฝ่าย ได้ลงนามสนธิสัญญา^๕

ทำกันเป็นสองฉบับ ณ มะนิลา เมื่อวันที่สิบหก มีนาคม คริสต
ทศวรรษพันเก้าร้อยแปดสิบเจ็ด เป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สิทธิ เสวตสีลา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การต่างประเทศ

สำหรับ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

คาร์ลอส พี. โรมูโล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การต่างประเทศ